بخور و بنوش و بپوش و صدقه بده بی آنکه اسراف کنی و فخر بفروشی.

از عبدالله بن عمرو بن عاص رضی الله عنهما روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «كُلُوا، وَاشْرَبُوا، وَتَصَدَّقُوا، وَالْبَسُوا، غَيْرِ مَخِيلَةٍ وَلَا سَرَفٍ»: «بخورید و بیاشامید و صدقه دهید و بپوشید بی آنکه فخر فروخته و تکبر ورزید و اسراف کنید».

[حسن است] [به روایت ابن ماجه - بخاری آن را به صورت معلق با صیغۀ جزم روایت کرده است - به روایت احمد]

این حدیث بر تحریم اسراف در خوردن و نوشیدن و پوشیدن دلالت دارد و به صدقه دادن بدور از ریا و خودنمایی امر می کند؛ و حقیقت اسراف، تجاوز از حد در هر قول یا عملی بوده و در انفاق کردن مشهورتر می باشد. حدیث مذکور برگرفته از این کلام الهی است که می فرماید: «وكُلُواْ وَاشْرَبُواْ وَلاَ تُسْرِفُواْ»: «بخورید و بیاشامید؛ ولی اسراف نکنید». و بیانگر تحریم فخرفروشی و تکبر می باشد. و شامل توصیه هایی برای تدبیر و مدیریت نفس می باشد و با مصالح روح و جان انسان در دنیا و آخرت همراه است؛ با این توضیح که اسراف در هر چیزی برای بدن ضرر داشته و زیان آور است و زندگی و معیشت را با اخلال مواجه می کند؛ و بلکه جان آدمی را به خطر می اندازد و منجر به از بین رفتن آن می شود. فخرفروشی نیز برای نفس مضر است و با عجب و خودپسندی همراه است و گناه آن در آخرتِ انسان تاثیر داشته و خشم مردم را در دنیا به دنبال دارد. امامِ بخاری از ابن عباس رضی الله عنهما به صورت معلق روایت می کند که: «كُلْ مَا شِئْتَ، وَالبَسْ مَا شِئْتَ، مَا أَخْطَأَتْكَ اثْنَتَانِ: سَرَفٌ، أَوْ مَخِيلَةٌ»: «هرچه خواستی بخور و آنچه خواستی بپوش مادامی که اسراف یا فخرفروشی تو را گنه کار نکردند».

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/5363